

N:o 204.

Af herr **N. Boström** i Bodbyn och herr **J. A. Lundström**, om
*ändring i Kongl. Maj:ts proposition angående ordnande af
den allmänna och enskilda helso- och sjukvården i riket.*

Uti § 4 af Kongl. Maj:ts till Riksdagen öfverlemnade förslag till lag angående skyldighet att anskaffa och underhålla bostad eller lemna hyresersättning åt provinsialläkare är intaget ett förordnande som lyder: »Är inom provinsialläkaredistriktet extra provinsialläkare anställd, må derigenom icke någon inskränkning ske i extra provinsialläkaredistriktets skyldighet att deltaga i kostnaden för anskaffande och underhåll af bostad eller i utgörandet af hyresersättning åt provinsialläkaren.»

Enligt § 41 i den af Kongl. Maj:t föreslagna provinsialläkareinstruktionen kunna extra provinsialläkare anställas och aflönas antingen med bidrag af landsting eller af statsmedel eller af beggedera. Dessutom kunna en eller flera kommuner utan anspråk på statsbidrag anställa sådan läkare och för honom erhålla rätt till tjensteårsberäkning. En påtaglig följd af denna instruktion är, att de kommuner, som äro mest aflägsna från de nuvarande eller i närmaste framtiden inrättade provinsialläkarestationerna, och som därför sakna tillgång på tidsenlig läkarevård, blifva de första, som på det ena eller andra sättet — med statens eller landstingets bistånd — anställa extra provinsialläkare. Men der ej detta kan ske, återstår den utvägen, att kommunen med egna medel och utan anspråk på bidrag anställer sådan läkare för att sålunda erhålla sjukvård. Dessa nybildade distrikt hade sålunda att i likhet med dem, som redan anställt s. k. distriktsläkare, sjelfva vidkännas hela kostnaden för sin egentliga sjukvård.

Om Kongl. Maj:ts förslag antages, blifva alla ordinarie provinsialläkaredistrikt ålagda att antingen anskaffa och underhålla bostad åt läkaren eller utgöra föreskrifven hyresersättning. Denna föreskrift synes oss ingalunda obillig, dels då dessa läkare aflönas af staten, dels

då dessa distrikt komma att omfatta de folkrikaste och möjligen för-
mognare trakterna inom landet. Deremot synes oss en verklig orätt-
visa innefattas i den bestämmelsen, att dessa distrikt, som redan hafva
ofvannämnda fördel, äfven skola för anskaffande och underhåll af sin
läkarebostad eller utgörandet af hyresersättning taga bidrag från andra
mer aflägsna kommuner, som med långt känbarare uppoffring genom
egna medel aflöna extra provinsial- eller distriktsläkare. Lika rättvist,
som det synes oss att de distrikt, som få hafva en af staten aflönad
läkare att tillgå, böra lemna honom bostad eller hyresersättning, måste
det vara, att kommuner, som med egna medel aflöna sin läkare, befrias
från utgift till underhåll af läkarebostad inom hufvuddistriktet, af hvars
läkare de ej hafva någon väsentlig fördel.

Då afsigten med provinsialläkareinstruktionen torde vara att dels
befordra en ökad verksamhet af medicinska organ för genomförande
af den allmänna sundhetslärans kraf, dels att så mycket ske kan till-
godose den enskilda sjukvården, och då ett sådant stadgande, som
finnes i bemälda § 4, ej blott innebär en orättvisa utan skall i väsent-
lig mån utgöra ett hinder för anställande af extra provinsial- och
distriktsläkare samt lägga en ökad börda på kommuner, som genom
egna medel anställt sådan läkare, så våga vi härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade besluta en ändring af
§ 4 i lagen angående skyldighet att anskaffa och
underhålla bostad eller lemna hyresersättning åt pro-
vinsialläkare, derhän:

att kommun eller kommuner, hvilka på egen be-
kostnad anställa extra provinsial- eller distriktsläkare,
må, så länge de dermed fortfara, befrias från skyl-
dighet att deltaga i kostnaden för anskaffande och
underhåll af bostad eller utgörandet af hyresersättning
åt provinsialläkaredistriktet.

Om remiss till vederbörande utskott anhålles.

Stockholm den 12 februari 1890.

N. Boström.

J. A. Lundström.

Häruti instämmer:

S. M. Olsson.